

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Modzelewska

Protokolant Marta Kamińska

w obecności Prokuratora Doroty Leszczyńskiej

po rozpoznaniu w dniach 27.10.2015r. , 15.12.2015 r., 18.02.2016r., 14.07.2016r i 08.11.2016r.

na rozprawie sprawy

1. A. C.

urodzonego (...) w Ł.

syna J. i K. zd. K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 28 marca 2015 roku w Ł. przy ul. (...) woj. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego , podczas trwania imprezy masowej - meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi oraz publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, podpalił czapkę w barwach klubowych (...) oraz szalik i bluzę w barwach klubowych (...), czym prowokował kibiców (...) do działań zagrażających bezpieczeństwu imprezy masowej.

tj. o czyn z art.61 Ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 w zw. z art.57a§1kk

2. D. K.

urodzonego (...) w H.

syna R. i R. zd. M.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 28 marca 2015 roku w Ł. przy ul. (...) woj. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego , podczas trwania imprezy masowej - meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi oraz publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego , podpalił czapkę w barwach klubowych (...) oraz szalik i bluzę w barwach klubowych (...), czym prowokował kibiców (...) do działań zagrażających bezpieczeństwu imprezy masowej.

tj. o czyn z art.61 Ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 w zw. z art.57a§1kk

3. R. C.

urodzonego (...) w K.

syna M. i A. zd. C.

oskarżonego o to, że:

III. w dniu 28 marca 2015 roku w .Ł. przy ul. (...) woj. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego , podczas trwania imprezy masowej - meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi oraz publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego , podpalił czapkę w barwach klubowych (...) oraz szalik i bluzę w barwach klubowych (...), czym prowokował kibiców (...) do działań zagrażających bezpieczeństwu imprezy masowej.

tj. o czyn z art.61 Ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 w zw.z art.57a§1kk

I. Oskarżonego **A. C.** uznaje za winnego tego, że w dniu 28 marca 2015 roku w Ł. przy ul. (...) woj. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego, podczas trwania imprezy masowej - meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...), działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, powiesił do góry nogami na płocie rozgraniczającym strefę boiska od strefy publiczności odzież w postaci bluzy w barwach klubowych (...), która następnie została podpalona, czym prowokował kibiców (...) do działań zagrażających bezpieczeństwu imprezy masowej tj. czynu z art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57a §1 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1 kk i za to z mocy art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1kk skazuje go, a z mocy art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 34§1 i 2 kk z zw. z art. 35§1 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

II. Oskarżonego **R. C.** uznaje za winnego tego, że w dniu 28 marca 2015 roku w Ł. przy ul. (...) woj. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego, podczas trwania imprezy masowej - meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...), działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, powiesił na płocie rozgraniczającym strefę boiska od strefy publiczności odzież w postaci szalika w barwach klubowych (...), który następnie został podpalony, czym prowokował kibiców (...) do działań zagrażających bezpieczeństwu imprezy masowej tj. czynu z art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57a §1 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1 kk i za to z mocy art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1kk skazuje go, a z mocy art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 34§1 i 2 kk z zw. z art. 35§1 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

III. Oskarżonego **D. K.** uznaje za winnego tego, że w dniu 28 marca 2015 roku w Ł. przy ul. (...) woj. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego, podczas trwania imprezy masowej - meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...), działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, przerzucił w kierunku płotu rozgraniczającego strefę boiska od strefy publiczności odzież w postaci bluzy w barwach klubowych (...), która następnie została podpalona, inicjując w tym czasie okrzyki kibiców (...) akceptujące owe podpalenie, czym prowokował kibiców (...) do działań zagrażających bezpieczeństwu imprezy masowej tj. czynu z art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57a §1 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1 kk i za to z mocy art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przez

zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1kk skazuje go, a z mocy art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 34§1 i 2 kk z zw. z art. 35§1 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonaną ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

IV. Na mocy art. 57a §2 kk w brzmieniu obowiązującym przez zmianą ustawy Kodeks Karny dokonana ustawą z dnia 20.02.2015r - Dz.U.2015.396 w zw. z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonych A. C., R. C. i D. K. nawiązki w kwotach po 700 (siedemset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

V. Zasądza od oskarżonych kwoty po 120 złotych tytułem opłaty i obciąża ich kosztami procesu w częściach równych tj. po 1/3 kosztów postępowania.

Sygn. akt II K 434/15

UZASADNIENIE

Z uwagi na fakt, że wnioski o uzasadnienie wydanego w niniejszej sprawie wyroku złożyli jedynie dwaj oskarżeni tj. A. C. i R. C., zgodnie z treścią art. 423§1 a kpk Sąd sporządził je ograniczając się do dowodów i rozstrzygnięć dot. oskarżonych składających te wnioski.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 marca 2015 roku w Ł. przy ul. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego, odbywała się impreza masowa - mecz piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...). W sektorze dla kibiców (...) znajdowało się co najmniej kilkadziesiąt osób, w tym m. in. oskarżeni A. C., R. C. i D. K. oraz ich kolega D. N., wszyscy aktywni kibice klubu (...).

Faktem znanym powszechnie jest, iż kibice (...) pozostają w złych stosunkach z kibicami (...) i (...), a kibice ostatnich klubów pozostają w dobrych relacjach.

W trakcie meczu oskarżony D. K. przebywał w sektorze kibiców (...) u na podwyższeniu, gdyż pełnił rolę „spikera” tj. osoby która kieruje dopingiem swojej drużyny. Pozostali oskarżeni oraz świadek D. N. również przebywali w tym sektorze, a przynajmniej przez pewien czas w pobliżu ogrodzenia rozdzielającego murawę boiska od strefy dla publiczności. Wskazać należy, co można było zaobserwować na dowodowym nagraniu, że pod podwyższeniem, na którym przebywał w trakcie meczu m. in. D. K. było dość dużo miejsca, którego obserwacja nie była zbyt dobra, gdyż zasłaniały je częściowo osoby stojące w tym sektorze, jak też transparenty trzymane przez kibiców. Widoczne jednakże było, że pod tym podwyższeniem przemieszczają się jakieś osoby i leżą też bliżej nie określone przedmioty.

Na podstawie dowodowych nagrań ujawniono, że trakcie tego meczu bliżej nie określona osoba (lub osoby), rzuciły w kierunku „spikera” tj. D. K. części garderoby, które ten następnie umieścił na ogrodzeniu oddzielającym strefę dla publiczności od murawy boiska. Udało się również zaobserwować, że oskarżony A. C. w trakcie meczu powiesił do góry nogami na płocie rozgraniczającym strefę boiska od strefy publiczności odzież w postaci bluzy w barwach klubowych (...). Zaobserwowany został również moment, w którym oskarżony R. C. powiesił obok tej bluzy na płocie rozgraniczającym strefę boiska od strefy publiczności odzież w postaci szalika w barwach klubowych (...). Po powyższym, do zawieszonych w ten sposób części garderoby w barwach klubowych (...) podszedł zamaskowany (w masce na twarzy) D. N., który podpalił je. W trakcie powyższego stojący na podwyższeniu „spiker (...), którym był oskarżony D. K. zainicjował okrzyki, do których dołączyli się pozostali kibice (...)coś tu się pali”, z treści których wynikało, że akceptują tego typu zachowanie.

Takie zachowania kibiców (...) zostało udokumentowane zapisem z kamery, w którą wyposażeni byli funkcjonariusze policji, zapewniający bezpieczeństwo tej imprezy masowej.

D. N. za czyn z art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk polegający na publicznym podpaleniu w trakcie imprezy masowej części garderoby w barwach klubowych (...) został prawomocnie skazany wyrokiem Sadu Rejonowego w Łomży z dnia 09.09.2015r w sprawie II K 467/15.

Oskarżeni D. K. i R. C. nie byli dotychczas karani, oskarżony A. C. był karany za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 283 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (II K 549/14).

Powyższych Sąd ustalił w oparciu o :

częściowo wyjaśnienia oskarżonych A. C. (k. 24 – 25, 175 – 176, 263 odwr, 264 – 264 odwr.), D. K. (k. 41 – 42, 176 odwr. – 177, 263 odwr, 264 odwr.), R. C. (k. 119 – 121, 177 – 178, 263 odwr., 264, 264 odwr.), zeznań świadków M. S. (k. 75 – 77, 194 – 194 odwr.), B. J. (k. 54, 194 odwr. – 195), D. N. (k. 19 – 20, 28 – 29, 195 – 195 odwr.), Z. P. (k. 212 odwr. – 213), B. K. (k. 213), (k. 43, 54) a nadto notatki urzędowe (k. 1, 5, 92, 128) , protokół zatrzymania rzeczy (k. 2- 4), protokół oględzin (k. 6 - 7, 8 - 9, 55 - 56, 59 - 61, 108 – 109), protokół przeszukania k. 15 - 16, 21 – 23), dane osobopoznawcze (k. 39 - 40, 47, 80 - 86, 91, 87 - 90, 94 - 99, 100 - 101, 107, 114 - 117, 123 -126), protokół przyjęcia poręczenia k. 49, 51, 103 a nadto wyrok w sprawie II K 467/15 k. 161, pismo (...) k. 187, płyta CD k. 192, dane o karalności k. 219-225, pismo KMP z k. 227, pismo Prokuratury Rejonowej z k. 229, opinia biegłego z zakresu informatyki k. 240-247, materiał fotograficzny k. 260-262 oraz aktualne dane o karalności oskarżonych.

Oskarżeni A. C. i R. C. przez cały tok postępowania nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów.

W trakcie postępowania przygotowawczego A. C. wyjaśnił (k. 24 – 25), iż nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa, gdyż tylko znalazł na stadionie szalik, który ktoś powiesił na flagach, dlatego on przewiesił go na płot. Zaprzeczył aby go podpałił. R. C. natomiast, poza zanegowaniem swojego sprawstwa, odmówił składania wyjaśnień (k. 119 – 121).

Obaj oskarżeni, w trakcie postępowania przed Sądem nadal kwestionowali, iż dopuścili się zarzucanych im czynów.

A. C. wyjaśnił (k. 175 – 176), iż jedynie spokojnie oglądał mecz będąc w sektorze A i nic złego nie zrobił. Przyznał, że w trakcie meczu widział rzeczy, które były na płocie obok, a że przeszkadzały mu w jego oglądaniu, przerzucił je na drugą stronę. Stwierdził, że była to bluza, ale nie zwrócił uwagi czy miała jakieś barwy klubowe. Po okazaniu mu materiału zdjęciowego z k. 62 – 78 i 110 – 113 stwierdził, że osoba na zdjęciach z k. 62, 64 i 112 odwr. w kapturze to on, a na dowodowych zdjęciach widocznym jest w trakcie przerzucania tej rzeczy. Odpowiadając na pytania stwierdził też, że wywieszał te barwy tj. (...), ale z tego powodu, że zasłaniały mu widok. Twierdził, że takie zachowanie kibica innego klubu może oznaczać przyjaźń, a z Jagiellonią są neutralni. Przyznał, że jest fanatykiem (...) u. W kolejnych, uzupełniających wyjaśnieniach po odtworzeniu dowodowego zapisu nagrania (k. 263 odwr, 264 – 264 odwr.) stwierdził, że widoczna na zdjęciu (kolorowym) – (zdjęcie k. 260), że osoba w kapturze stojąca obok wiszących na płocie szalika, bluzy i czapki w barwach (...), to on. Stwierdził, że wisząca obok nich czapka w kolorze niebieskim to chyba jego czapka. Przyznał, że zna barwy klubowe (...) i są to niebieski i czerwony, pół na pół, ale według niego widoczna na zdjęciu niebieska czapka to jego czapka zimowa bez daszka, która była niebieska z czerwoną wstawką na dole.

Oskarżony R. C. natomiast wyjaśnił (k. 177 – 178), iż przedmiotowy mecz oglądał z trybuny. W trakcie meczu zobaczył, że coś wisi na płocie i zasłania mu widok, dlatego przewiesił go na drugą stronę. Twierdził, że nie wie skąd ta rzecz znalazła się na płocie, ale chyba już tam była jak przyszedł na mecz. Nie zwracał uwagi w jakich była barwach, a ponadto nie zna barw (...). Twierdził, że rzadko chodzi na mecze, ale od jakiegoś czasu jest kibicem (...) u, na którego mecze chodzi od dzieciństwa. Po okazaniu mu materiału zdjęciowego z k. 62 – 78 i 110 – 113 stwierdził, że osoba na zdjęciach z k. 62, 64 odwr., 111 i 112 odwr. to jest chyba on. Stwierdził, że widocznym jest jak trzyma chyba szalik i jest to ten szalik, który zasłaniał mu widok. Dodał, że ten szalik wisiał obok podwyższenia, na którym stał K., a jak on wieszał ten szalik, to ktoś inny wieszał inne rzeczy. Twierdził, że nie wie jak wyglądają barwy Jagiellonii i nie wie co oznacza wywieszanie barw innego klubu przez kibiców innego klubu. W uzupełniających wyjaśnieniach po odtworzeniu dowodowego zapisu

nagrania (k. 263 odwr., 264, 264 odwr.) podał, że widzi siebie jako stojącego tyłem po prawej stronie przy odzieży. Stwierdził, że widział niebieską czapkę, ale nie wie czy była w barwach (...).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonych A. C. i R. C., w których negują, iż dopuścili się przestępstw z art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk, nie zasługują na wiarę. Obaj oskarżeni nie kwestionują natomiast faktu, iż w trakcie meczu (...) u z (...) wywiesili na płocie odzież w barwach klubowych (...) i tak A. C. – bluzę, a R. C. - szalik. W ocenie Sądu powyższe, częściowo wykluczające się stwierdzenia mogą być spowodowane błędnym opisem zarzucanego im aktem oskarżenia czynu, a który to opis nie znajdował pełnego odzwierciedlenia w materiale dowodowym. Nie mniej jednak, w ocenie Sądu, na podstawie przeprowadzonych w niniejszym postępowaniu dowodów, w sposób jednoznaczny stwierdzić należy, iż wyjaśnienia oskarżonych w tym zakresie, w którym przeczą, iż swoim zachowaniem wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk, stanowią jedynie przyjętą przez nich, nieudolną linię obrony.

Zgromadzony bezwzględny materiał dowodowy w postaci materiału zdjęciowego (k. 62 – 78 i 110 – 113), jak i płyt z nagraniem (k. 192, 247), poparty wyjaśnieniami oskarżonych A. C. i R. C. jednoznacznie pozwala na ustalenie, iż w trakcie imprezy masowej, będąc aktywnym kibicem (...) u, wywiesili na płocie oddzielającym sektor kibiców od murawy boiska części garderoby w barwach klubowych (...) i tak A. C. – bluzę (do góry nogami), a R. C. - szalik, które następnie zostały publicznie spalone przez D. N., przy entuzjastycznym aplauzie praktycznie wszystkich kibiców (...) u, znajdujących się w tym sektorze.

Jak wynika z treści przesłuchanych w niniejszej sprawie w charakterze świadków kierownika ds. bezpieczeństwa (...) Z. P. (k. 212 odwr. – 213) i koordynatora ds. kontaktów z kibicami (...) Sportowa Spółka Akcyjna, B. K. (k. 213), każdemu z nich z racji swoich obowiązków znane są zwyczaje kibiców.

Z. P. stwierdził, iż wywieszenie barw innego klubu przez kibiców innego klubu może oznaczać wszystko w zależności od konotacji pomiędzy tymi klubami tj. antagonizmów, braku antagonizmów lub sympatii między klubami. Podkreślił, że kibice klubu (...) i (...) nie są nastawieni do siebie przyjaźnie. W jego ocenie, wywieszenie barw może mieć różne znaczenie w zależności od tego, czy barwy wywieszono na płocie np. do góry nogami i czy są niszczone. Zniszczenie barw przeciwnego klubu oznacza przejaw wrogości wobec tego klubu, wiąże się to ze znieważeniem barw klubowych, tak jak i poprzez zawieszenie ich do góry nogami. Podkreślił jednakże, że spalenie lub wywieszenie do góry nogami oznacza znieważenie barw klubowych, a barwy klubowe (...) są żółto-czerwone. Dopytywany stwierdził, że nie orientuje się jakie są relacje pomiędzy kibicami (...) a (...), ale w G. jest fanklub (...) (...) (k. 212 odwr. – 213).

B. K. (k. 213) przyznał natomiast, że pomiędzy kibicami (...) a (...), jako największymi klubami piłkarskimi w regionie, na pewno są antagonizmy, ale oba kluby występują teraz w różnych rozgrywkach. Stwierdził też, że wywieszenie barw klubowych (...) nie jest powodem go chwały dla kibiców (...), natomiast nie wie co może oznaczać spalenie tych barw, ale nie jest coś takiego, z czego kibic danego klubu powinien się cieszyć. Według jego wiedzy relacje pomiędzy kibicami (...) a (...) są pozytywne, a wielu kibiców z G. uczęszcza na mecze (...).

Powyższe zeznania świadków, w zestawieniu z przyznanymi przez oskarżonych okolicznościami, o których była mowa wyżej, jak też przebiegiem zdarzeń, zarejestrowanym na dowodowym zapisie w sposób jednoznaczny wskazują, iż działania oskarżonych, polegające na wywieszeniu elementów odzieży w barwach klubowych (...), mają jednoznaczny wydźwięk i cel, jakim było wywołanie kibiców przeciwnika tj. (...) do zachowań zagrażających bezpieczeństwu trwającej w tym czasie imprezy masowej, jakim był miecz pomiędzy (...) i (...). Dlatego też w ocenie Sądu swoim działaniem wyczerpali w pełni znamiona zarzucanego im czynu z art. art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009 r. w zw. z art. 57a § 1 kk. Oczywistym jest, o czym była mowa wyżej, że opisy zarzucanych im przestępstw pozostają w istotnym oderwaniu do tego, co zostało ustalone wyżej, dlatego też Sąd zmienił opisy czynów w stosunku do obu oskarżonych ustalając jak poniżej.

Uznał oskarżonego A. C. uznaje za winnego tego, że w dniu 28 marca 2015 roku w Ł. przy ul. (...) woj. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego, podczas trwania imprezy masowej - meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...), działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, powiesił do góry nogami na płocie rozgraniczającym strefę boiska od strefy publiczności odzież w postaci bluzy w barwach klubowych (...), która następnie została podpalona, czym prowokował kibiców (...) do działań zagrażających bezpieczeństwu imprezy masowej tj. czynu z art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57a §1 kk . Natomiast oskarżonego R. C. za winnego tego, że w dniu 28 marca 2015 roku w Ł. przy ul. (...) woj. (...), na stadionie (...) Klubu Sportowego, podczas trwania imprezy masowej - meczu piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) a (...), działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, powiesił na płocie rozgraniczającym strefę boiska od strefy publiczności odzież w postaci szalika w barwach klubowych (...), który następnie został podpalony, czym prowokował kibiców (...) do działań zagrażających bezpieczeństwu imprezy masowej tj. czynu z art. 61 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych w zw. z art. 57a §1 kk.

Należy w tym miejscu podkreślić, że bezpieczeństwo imprez masowych, a w szczególności meczów piłki nożnej, jako obszar działania wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i porządek publiczny, wymaga szczególnego zaangażowania i funkcjonowania rozwiązań, umożliwiających sprawne i skuteczne działanie oraz egzekwowanie prawa. Służy temu ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, wprowadzająca regulacje prawne umożliwiające zapobieganie i zwalczanie przejawów przemocy i chuligaństwa kibiców sportowych. Ustawa ta określa przede wszystkim, czym jest impreza masowa i jest nią „impreza masowa artystyczno – rozrywkowa oraz masowa impreza sportowa, w tym mecz piłki nożnej, z pewnymi, przewidzianymi w ustawie wyjątkami tj. imprezami organizowanych w teatrach, operach, operetkach, filharmoniach, kinach, muzeach, bibliotekach, domach kultury i galeriach sztuki lub w innych podobnych obiektach, w szkołach i placówkach oświatowych przez zarządzających tymi szkołami i placówkami, w ramach współzawodnictwa sportowego dzieci i młodzieży itd. (art. 3 pkt 1 ustawy). Meczem piłki nożnej, według ustawy, jest masowa impreza sportowa mająca na celu współzawodnictwo w dyscyplinie piłki nożnej, organizowana na stadionie lub w innym obiekcie sportowym, na którym liczba udostępnionych przez organizatora miejsc dla osób, ustalona zgodnie z przepisami prawa budowlanego oraz przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej, wynosi nie mniej niż 1000 - art. 3 pkt 4 tejże ustawy. Tym samym mecz rozgrywany w inkryminowanym dniu tj. w dniu 28.03.2015 r. na stadionie (...) po pędzi (...) i (...), dostępny dla publiczności, był z całą pewnością imprezą masową – meczem piłkarskim w rozumieniu art. 3 pkt. 4 powołanej wyżej ustawy.

Art. 61 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych sankcjonuje grzywną lub karą ograniczenia wolności zachowanie uczestnika zawodów sportowych, który swoim zachowaniem prowokuje kibiców do działań zagrażających bezpieczeństwu w miejscu i w czasie trwania imprezy masowej. Czynność sprawcza ("prowokowanie") musi zaistnieć w miejscu i czasie trwania imprezy masowej i nie są objęte tym przepisem prowokacje, które odbywają się przed masową imprezą sportową lub po niej albo poza miejscem, w którym się ona odbywa. Zachowanie sprawcy nie musi spowodować żadnych skutków - może być zarówno skuteczne, jak i nieskuteczne, gdyż jest to przestępstwo formalne, co nie zmienia faktu, że w wielu wypadkach prowokacje powodują zamieszki i burdy skutkujące np. obrażeniami ciała, zniszczeniem mienia. Penalizacji podlega tylko takie zachowanie, które polega na prowokowaniu kibiców „do działań zagrażających bezpieczeństwu tej imprezy”. Omawiane przestępstwo może zostać popełnione tylko umyślnie, w obu postaciach zamiaru. W/g słownika języka polskiego „prowokacja” to „działanie oceniane negatywnie, mające na celu wywołanie u kogoś spodziewanej reakcji, zwykle szkodliwej dla niego w następstwach”.

Art. 115 § 21 kk definiując występki o charakterze chuligańskim stanowi, iż jest to występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego.

W ocenie Sądu, ciąg wydarzeń, w którym oczywisty udział brali obaj oskarżeni wywieszając na płocie, w miejscu widocznym dla kibiców drużyny przeciwnej, części garderoby innego klubu (w tym bluza do góry nogami), z którym to klubem owi kibice pozostają w dobrych relacjach (o czym mówili Z. P. i B. K.), a następnie ich spalenie, przy entuzjastycznym aplauzie kibiców (...), w sposób oczywisty zmierzało do sprowokowania kibiców (...) do działań mogących zagrażać bezpieczeństwu imprezy masowej – meczu piłkarskiego. Oskarżeni, jak sami przyznali, od wielu lat są kibicami (...) u, A. C. nawet nazwał siebie fanatykiem tego klubu, dlatego też czyniąc tak, wbrew ich głośnym twierdzeniom, absolutnie nie mieli na celu odsłonięcia widoku, jaki miałyby im zasłaniać te części garderoby, ale w sposób świadomy i celowy realizowali zapewne wcześniej ustalony plan działania. Czynili to publicznie, nie zważając na to, że są obserwowani przez siły porządkowe i policję, jak też nagrywani, czyniąc to bez obiektywnego powodu, innego niż wywołanie wskazanego wyżej zagrożenia bezpieczeństwa.

Działanie obu oskarżonych niewątpliwie było umyślne i wymierzone w porządek publiczny – regulacje mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa imprez masowych, jak też bezspornie działali publicznie. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 20 września 1973r. (VI KZP 26/73, OSNKW 1973/11/132) wskazał, że działanie "publicznie" zachodzi wówczas, gdy bądź ze względu na miejsce działania, bądź ze względu na okoliczności i sposób działania sprawcy jego zachowanie się jest lub może być dostępne (dostrzegalne) dla nieokreślonej liczby osób, przy czym sprawca mając świadomość tej możliwości co najmniej na to się godzi." Powyższe w sposób oczywisty powoduje, iż przyjęte w akcie oskarżenia obostrzenie z art. 57a §1 kk zasługuje na pełną aprobatę.

Powyższe ustalenia faktyczne i ich ocena prawna upoważniały, a zarazem obligowały Sąd do wymierzenia obu oskarżonym jednej z katalogu kar przewidzianych w sankcji art. 61 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych mając do wyboru karę grzywny lub karę ograniczenia wolności. Mając na względzie fakt, iż obaj oskarżeni tj. A. C. i R. C. nie osiągają żadnych dochodów, nie posiadają majątku, Sąd nie znalazł podstaw do orzekania kary grzywny, gdyż wątpliwym byłaby rzeczywista możliwość jej spłaty, a nadto obowiązek jej spłaty spocząłby na rodzicach oskarżonych, a nie na faktycznych sprawcach. Z tych względów Sąd zdecydował się na karę ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia pracy na cele mając też na względzie cele wychowawcze tej kary. Dlatego też wymierzona obu oskarżonym tożsama po 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem świadczenia nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym mieści się w granicach przewidzianych przez ustawę i pozostaje adekwatna do stopnia winy oskarżonych, stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów, jak również uwzględniła cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Kierując się treścią art. 57a§2 kk, który to przepis obliguje do orzeczenia wobec sprawców czynu o charakterze chuligańskim orzeczenie nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, a jeżeli taki nie został ustalony, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, Sąd kierując się wnioskiem Prokuratora orzekł o powyższym tj. orzekając nawiązki po 500 zł.

Z uwagi na zmianę przepisów ustawy Kodeks karny, która miała miejsce po popełnieniu przez oskarżonych zarzucanych im czynów, a data orzekania, Sąd musiał dokonać oceny w zakresie określonym w art. 4§1 kk. Zasada jest stosowanie przepisów nowych tj. obowiązujących w chwili orzekania, należy jednakże zastosować przepisy obowiązujące poprzednio (w chwili popełnienia czynu lub pomiędzy czasem popełnienia przestępstwa a czasem orzekania), o ile są one względniejsze dla sprawcy. Z tych względów Sąd uznał, że przepisy obowiązujące w datach czynu, tj. przed dniem 1.07.2015 r. są dla wszystkich sprawców względniejsze, niż przepisy zmienione ustawą z dnia 20.02.2015r (Dz. U. 2015.396), stąd też koniecznym było przywołanie powyższej zmiany, jak też art. 4§1 kk.

O opłacie orzeczono na mocy art. 2 ust. 1 pkt.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach sprawach karnych, zaś o pozostałych kosztach procesu na mocy art. 626§1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 633 kpk, orzekając o obciążeniu nimi w równych częściach po 1/3 każdego z oskarżonych.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.